

Tóra við Keldu Jónfríð Foldbo

Vinir mínir og eg

KRISTNI 2

SÁLMAR OG SANGIR

Sálmur og sangir á flögum

Vinir mínir og eg

01.	Ein firvaldur í góðum lag (1. tími)	3
02.	Fuglasangur (1. tími)	4
03.	Gud hvønn ein smáfugl (2. tími)	4
04.	Fyri allar gávur lær at siga takk (3. og 4. tími)	5
05.	Lurta nú so væl (5. tími)	5
06.	Við reiðrið (6. tími)	6
07.	Grønmetisáttarasangurin (7. tími)	7
08.	Gud er hjá mær (8., 9. og 10. tími)	8
09.	Vit tæna einum ríkum gudi (11. og 12. tími)	9
10.	Finn hevur stolið ein slikkipinn (13. tími)	10
11.	Tvær fjaðrar (14. tími)	11
12.	Góðir vinir (15. og 16. tími)	12
13.	Rita navn títt mær í hjarta (17. og 54. tími)	12
14.	Fagur himin er at sjá (20., 21., 22., 23. og 24. tími)	13
15.	Í staðnum Nazaret (25., 26. og 27. tími)	14
16.	Ísraelskt lag (26. tími)	14
17.	Á Nazaretsgøtum (28. tími)	15
18.	Jesus hitt einasta (29. og 30. tími)	16
19.	O, Jesus bróðir besti (31. og 32. tími)	17
20.	Pætur út á vatnið gekk (33. tími)	18
21.	Gud mín hann er stórur (34. tími)	18
22.	Eg veit ein góðan seyðamann (35., 36., 61. og 62. tími)	19
23.	Ein vísur maður (37. og 38. tími)	20
24.	Eg eri víntræið (39. tími)	20
25.	Vegin út til krossin (40. tími)	21
26.	Eg eri vegurin, sannleikin og lívið (41. tími)	21
27.	Krist reis upp frá deyða (42. og 43. tími)	22
28.	Hoyrispæl: At avnokta (43. tími)	22
29.	Eg eygu míni hevji (44. tími)	23
30.	Aria (Air) (44. tími)	23
31.	Himnafaðir vár, vit biðja (45., 46., 49., 50., 51., 52. og 53. tími)	24
32.	Tað lítla ljós eg fekk (47. og 48. tími)	24
33.	Mínst til at biðja faðirvár (56., 57. og 58. tími)	25
34.	Signing Árons (57. tími)	25
35.	Gakk tú tryggur (59. tími)	26
36.	Sjá tú blánar (60. tími)	27
37.	Far tær ein túr (63. og 64. tími)	28
38.	Morgun (65. tími)	29

1. Ein firvaldur í góðum lag - 1. tími

1. Ein firvaldur í góðum lag,
fleyg heim av mýru summardag
og vildi flugu hitta.
Hann hevði frætt og fregnað tað,
at hon var fljóðið fitta.
2. Hann setti seg á køstagarð. –
Í stundini var flugan har:
„Hvør trevil á tær skínur,
og onkur hevur bustað tær,
hvat vilt tú her so fínur?“
3. „Eg komi her at hitta teg,
og vilt tú ikki eiga meg,
og fylgja mær í mýru?
Tá døggin fellur flákri eg
um sóljukopp og sýru.
4. Mít lív er leikur, frítt og bjart,
og um tú saman við mær vart,
nógv bjartari tað gjørdist;
Tí snýði títt, tað er mær kært,
av tí eg higgar førdist.“
5. Men flugan svarar fyri seg:
„Nei, eg vil ikki eiga teg,
eg rúki røst av tvøsti.
Far burtur frá mær, flúgv tín veg,
tú nnast ei í køsti.“
6. Firvaldur gjørdi sum hon beyð,
hann aftur heim í mýru fleyg;
tó sárur kendist tokkin;
men flugan hevði onga neyð,
hon fór til grindalokkin.

7. Tí líka börn, tey leika best,
tað vita fólk og flugur flest,
og slíkt er gott at vita;
tí hann man altíð missa mest,
ið annað heim vil flyta.

8. Ein grindalokkur, hann er so,
at luguni hann sendir boð;
tey liva ei av sýrum.
Firvaldur sýgur smæru, og
hann unnast best á mýrum.

Orð: Hans Andrias Djurhuus

Lag: Sámal Petersen

Annika Hoydal syngur

2. Fuglasangur - 1. tími

Upptøka frá Kringvarpinum. Ymiskir fuglar.

3. Gud hvønn ein smáfugl - 2. tími

1. Gud hvønn ein smáfugl hevur skapt,
hann føðir varðar teir.
Og elskar hann enn fuglarnar,
meg elskar hann tó meir!
Hann elskar meg, hann elskar teg,
eg veit hann elskar meg.
Hann elskar hvønn sum lítil er,
og so hann elskar meg.

Orð: Victor Danielsen

Lag: Jens Guttesen

Miriam, Vanja og Laila syngja

4. Fyri allar gávur lær at siga takk - 3. og 4. tími

1. Mong tey klaga um veður og vind.
Onnur klaga um klæðir og mat.
Men eg vil ikki vera ein av teim,
milliónir ei hava mat og heim.

*Fyri allar gávur lær at siga takk.
Fyri allar gávur lær at siga takk.
Mong droyma bert um tað,
sum vit njóta dag um dag.
Fyri allar gávur lær at siga takk.*

2. Mong tey klaga um útsjón og vekt.
Onnur klaga um arbeiði og løn.
Men eg vil ikki vera ein av teim,
milliónir ei hava mat og heim.

*Orð og lag: Arne Høglund
Týtt: Hanus Hansen
Nita Højgaard syngur*

5. Lurta nú so væl - 5. tími

1. Lurta nú so væl,
um Jónas og ein hval.
Langt niðri á botninum í sjónum.
Og hvussu kom hann har?
Hvat brúkti hann sum far?
Langt niðri á botninum í sjónum.
2. Guds boðskap hann jú bar,
Í hjartanum hjá sær.
Hann vildi ikki bera Ninevemonnum.
Hann rýmdi Gudi frá,
Gud dróg hann aftur tá.
Langt niðri á botninum,
ja, langt niðri á botninum,
ja, langt niðri á botninum í sjónum.

*Orð og lag: Ókendur
Børn á Strondum syngja
Kringvarpið gjørdi upptøkurnar til Barnaútværpið*

6. Við reiðrið - 6. tími

1. Hann rann sær kátur upp um heyg.
Av fuglur fleyg:
„Lat ungar mínar vera!
Teir eru millum fuglar enn,
sum tú ert millum vaksnar menn,
tú mást teim einki gera.“
2. Og lítli piltur reiðrið sá
sær tætt í hjá,
har fýra ungar lógu.
„Far burtur, tí vit ræðast teg,
vit liggja langt av tínum veg,“
so bønliga teir bóðu.
3. Men eina løtu piltur stóð,
„Tey sáru ljóð“
Har komu tankar mangir.
So segði hann við sjálfvan seg:
„So satt eg livi, hugsu eg,
teir munnu vera svangir.“
4. Og kvikur hann frá reiðri rann
Og maðkar fann,
tá lýstur eygu bláu,
so gav hann seg at pota teir,
fyrst ein og síðan tveir og tveir
í nevini tey smáu.
5. Og naknu ungar søgdu: „Takk“
Við hvønn ein maðk,
og ræddust ikki longur.
Teir ótu henda góða mat,
og brosandir við reiðrið sat
ein hjartansfegin drongur.
6. „So, nú tit hava onga neyð.“
Á fuglur fleyg
við hjartans glaðum sangi.
Og drongur heim úr haga gekk.
„Væl gangist tær,“ í lön hann fekk.
Hann gjørdist glaður leingi.

*Orð og lag: Hans Andrias Djurhuus
Jógvan Waagstein syngur*

7. Grønmetisátarasangurinn - 7. tími

1. Hann, sum etur fleskafeitt
og stórar kotelettir,
hann er eitt býtt og dovið eitt,
og darlar altíð eftir.
2. Men –
Hann, sum etur gularøtur,
rugmjølsdrýl og piparnøtir,
hagaber og krákuber
og hvíttkál og persillu.
Hann fær so passaligt í búkin,
strálar sum ein sól um grúkin,
lættur uppá sporið,
at tú vildi tað forsvorið.
3. Teir, sum slúka alt í senn
og eta sínar vinir,
teir fáa allir ringar tenn
og verða altíð linir.
4. Men –
Hann, sum etur gularøtur,
rugmjølsdrýl og piparnøtir,
hagaber og krákuber
og hvíttkál og persillu.
Hann er ókey, fær øll at grína,
aldri vil hann vinir pína,
og fær góðar tenn at skína,
sum hjá krokodillu.

*Orð og lag: Thorbjørn Egner
Týtt: Eyðun Johannesen
Klintrimús – Kringvarpið.*

8. Gud er hjá mær - 8., 9. og 10. tími

1. Onkuntið eri eg ræddur,
Hygg Gud, hann er hjá mær,
Og um eg skelvi og ei tori,
veit eg, Gud er hjá mær.
Eg veit, at Bíblían greidliga sigur,
vegur mín liggur í hansara hond.
Ja, hvønn ein dag,
hvørja stund, hvønn ein tíma,
veit eg Gud er hjá mær.

*Óttast ikki,
Eg eri við tær!
Ver ikki mótfallin,
eg eri tín Gud.
Eg styrki og hjálpi tær
og haldi tær uppi
við míni rættvísishond.*

2. Eg havi lisið í Guds orði
um bæði stór og smá,
manga ferð ræðsla tey nívdí,
men Gud, hann var teim hjá.
Móses var ræddur, hann kundi ei tala,
Gud honum lovaði styrki at fá.
Pætur var ræddur,
tá hann steig út á vatnið,
men Gud var honum hjá.

*Orð og lag: Hervør S. Djurhuus
Nita Høgjaard og Kristina Bærendsen syngja fyri*

9. Vit tæna einum ríkum gudi - 11. og 12. tími

1. Eg havi so mangan sæð tað,
hvør stórir Gud hann er.
Hann ræður stjörnum, mána
og sól á síni ferð

*Vit tæna einum ríkum Gudi
vit tæna einum ríkum Gudi.
Hann lagar bara alt so væl,
hann ger undur uttan tal.*

2. Eg havi so ofta sæð tað,
hvør stórir Gud hann er.
Hann ræður øllum djórum
og jørð á síni ferð.
3. Eg havi so ofta sæð tað,
hvør stórir Gud hann er.
Hann ræður yvir heimi,
og míni lívsins ferð.
4. So lat okkum takka Gudi
og líta fast á hann.
Alt er í Harrans hondum,
eg tryggur ferðast kann.

*Orð og lag: Jón Magnus Joensen
Beinta Olsen syngur*

10. Finn hefur stolið ein slikkipinn - 13. tími

1. Finn hefur stolið ein slikkipinn,
men það er ekki loyvt at stjala,
tí tá ið man tekur ein slikkipinn,
so skal mann jú eisini betala.
2. Nú hefur hann goymt seg – hvar er Finn?
Hví er hann ei saman við vinum?
Hann krógvar seg og ongin sleppur inn,
tí at hann er jú bangin fyri politinum.
3. Finn, Finn, Finn, kunnu vit koma inn?
Ella kom, kom, kom út at spæla.
Tú skalt leggja aftur tín slikkipinn,
og ongantíð aftur stjala.

*Orð og lag: Rakul Ró Steintórsdóttir og Steintór Rasmussen
Rakul Ró Steintórsdóttir syngur*

11. Tvær fjarðrar - 14. tími

1. Ein hœna í túni
stóð og pikkaði sær mat.
Hon misti tvær fjarðar,
meðan hanin hugdi at.
Tað sóu tvær dunnur,
tær hildu tað vera skomm
at blaka fjarðarnar av sær,
fyri at ein hani, sum stóð har hjá,
skuldi eygað á hana
millum hinar hœurnar fá.
2. Og dunnurnar søgdu
við ein steggja, sum har svam,
um hœnuna, hvussu
hon blakaði sín ham.
Ja, hetta er sannheit,
vit siga tær fyri vist,
at hœnan hon man neyvan
hava fjarðar sínar av óvart mist;
men sig tað ei fyri nøkrum
og minst til – vit sóu tað fyrst.
3. Men hvat gjørdi steggin,
hann fór beint í fjósið inn.
Har hitti hann kúnna
og bilti henni inn,
at minst einar fimm hœnur
skryktu í teirra neyð
allar fjarðarnar av sær,
nei, eg ikki gloymi tað til mín deyð;
men sig tað ei fyri nøkrum,
segði hann og burtur sær smeyg.
4. Men hœnan hon hoyrði
tað, sum steggin hevði sagt,
og helt, tað var betri,
um steggin hevði tagt,
tí skomm var tað avgjørt
fyri hesar hœnur fimm,
tí ikki kundi hon vita,
at sjálv var hon orsök til hetta møsn,
og tær fjarðar tvær, sum hon misti,
vóru blivnar til fimm hœsn!

Orð og lag: Simme Arge Jacobsen. Dýr og dorg

12. Góðir vinir - 15. og 16. tími

1. Hvat er tað gott at eiga góðar vinir.
Ja, dýrabart er trúfast vinarlag.
Tú kanska spyr: „Hvør er ein rættur vinur?“
Eitt gamalt orð so væl tær sigur tað:

*Tað er í neyðini, tú vinir kennir.
Ein trúgvur vinur svikur aldri teg.
Tá væl tær gongst, tá gleðir hann seg við tær.
Tá illa gongst tær, grætur hann við tær!*

2. Eg veit at mangur er av vinum svikin,
og ert tú ein av teim, so minst til tað,
at hann, ið sveik, var ei ein rættur vinur.
Tað finnast trúgvir vinir enn í dag.
3. Ver altíð varin, tá tú vin tær velur,
– ringt vinarlag kann spilla lívið títt.

*Orð: Fríðbjørg Jensen
Lag: Erland Dahlgren
Margit Petersen syngur*

13. Rita navn títt mær í hjarta - 17. og 54. tími

1. Rita navn títt mær í hjarta,
Jesus, kongur mín og Guð,
at ei sól, ei myrkur svartar
megna teg at máa út!
Hetta innsigl' á meg set:
Jesus mín úr Nasaret,
hann, ið krossin mátti bera,
mær til sálargagn skal vera.

*Sl. 134 úr Sálmaþók Føroya kirkju
Orð: Kingo. Týtt: Gunnar Dahl-Olsen.*

14. Fagur himin er at sjá - 20., 21., 22., 23. og 24. tími

1. Fagur himin er at sjá,
stjornuglógvan, luftin blá,
stjornur glampa, stjornur bleiktra,
blíðliga tær okkum veittra
upp til himmals foldum frá.
2. Stjornulýsið jólanátt
skein sum vant á himni hátt,
alt í einum var at skoða
stjørna blonk á himnaboga
sum ein lítil stjornusól.
3. Tá ið stjørna blonk og blíð
kom til sjóndar náttartíð,
søgnin var, at kongur ríkur,
ongum øðrum kongum líkur,
skuldi føðast her á fold.
4. Eystan fóru vísmenn, tá
henda stjørna var at sjá,
merkiskong teir vildu finna,
honum allar sømdir vinna,
sum her borin var í heim.
5. Komu teir til Dávids bý,
sum teir hittu kongin í,
eingin kongaborg at finna,
lítil smátta, fátæk kvinna
ruraði sítt barn í blund.
Stjørna leiddi vísmenn fyrst,
so teir funnu Jesus Krist;
okkum við ein stjørna leiðir,
okkum lívsins gøtu greiðir,
so vit finna Jesus Krist.
6. Gøtan liggur ljós og bein,
tí vár stjørna, bjørt og rein,
er Guðs sannleiksorðið ríka,
sum man aldri, aldri svíkja,
lýsir heim í faðirs høll.

Sálmur 137 úr Sálmabók Føroya kirkju

Grundtvig 1810 J. Dahl 1912.

Sálmasangur. Kringvarp Føroya hevur staðið fyri upptøkuni.

15. Í staðnum Nazaret - 25., 26. og 27. tími

1. Í staðnum Betlehem
har Jesus fœddur var,
har vildi eg sjálvur verið tá.
Men það er nú ov seint
at kunna gera það,
tí eingin hann nakrastaðni sær.

*Hvar er hann í dag, sigur tú?
Hvar finni eg hansara búð?
Um tú vilt siggja hann,
so trúgv tú orðum hans,
so ein dag hann tú siggja kanst.*

2. Í staðnum Nasaret
har Jesus drongur gekk,
har vilde eg sjálvur verið tá.
Men það er ov seint
at kunna gera það,
tí eingin hann nakrastaðni sær.

*Orð og lag: Jón Magnus Joensen
Karin, Vivian, Alice, Torfríð og Erla syngja.*

16. Ísraelskt lag - 26. tími

*Lag: Áge Reite
Instrumentalt lag frá Biblegamezone – telduspælið: Jólíni.*

17. Á Nazaretsgötum - 28. tími

1. Á Nazaretsgötum ein smádrongur gekk.
Var vakur í útsjónd, mangt træsprekið fekk,
hvör har kundi hugsað, at hesin ein dag
sín favn vildi breiða á Golgata træ.

*Syndfríður gekk, ja syndfríður gekk,
á Nazaretsgötum hann syndfríður gekk.*

2. Hann lærði teir gomlu, tó ungur hann var.
Bert tólv ára gamal, tá átti hann svar,
so undrandi lýddu teir gomlu hann á,
hans vísdómur komin var himlinum frá.
3. Hann lív sítt í kærleika livdi so stilt,
hann grøddi tey sjúku, hans andlit var milt.
Hann doyði á krossi, men upp aftur stóð.
Nú verður tann frelstur, sum trýr á hans blóð

Orð: Levi Joensen

Lag: W. M. G. Fischer

Beinta á Torkilsheyggi og Ólavur Tausen syngja

18. Jesus hitt einasta - 29. og 30. tími

1. Jesus, hitt einasta,
heilagsta, reinasta
navn, sum av menniskjavørrum er sagt,
fylling av dýrdleika,
fylling av kærleika,
fylling av sannleika, miskunn og makt.
2. Mótstriðið hittir meg;
aldri tú fjónar meg,
tekur meg inn í tín fjálgandi favn.
Menniskju gloyma meg;
Harri, tú goymir meg
tætt við títt hjarta og nevnir mítt navn.
3. Harri, tú hoyri meg!
Harri, tú leiði meg,
hvussu og hvar tað so gagna mær má!
Lær meg at boyggja meg,
lær meg at laga meg
tær eftir vild mína tíð foldum á!
4. Tú ert tann einasti,
heilagsti, reinasti,
gev mær títt reina og heilaga sinn!
Hjálp tú úr vanda mær!
Bjarga frá grandí mær!
Før meg at enda til dýrd tína inn!

Sl. nr. 76 í Sálmaþók Føroya kirkju

Orð og lag: Ole T. Moe 1904.

Týtt: Jacob Dahl.

Sálmasangur. Kringvarp Føroya hevur staðið fyri upptøkuni.

19. O, Jesus bróðir besti - 31. og 32. tími

1. O, Jesus, bróðir besti
og barnavinur mesti,
tú breiði signing tína
á barnalívstíð mína.
2. Mær gott barn gev at vera
og góðan ávøkst bera;
halt frá mær alt hitt illa,
so meg tað ei kann spilla.
3. Lat starv mítt altíð vera
tær lov og tøkk at bera,
tín kærleik altíð goyma,
lívsorðið aldri gloyma.
4. Tín umsjón lívd mær gevi
í lívsins øllum strevi;
tín kærleikshond meg leiði
og lívsins vegir greiði.
5. Og styrk meg, barn títt veika,
í ódnum, um meg leika;
títt lívsins ljósið bjarta
tá ljómi mær í hjarta.
6. Við blíðum barnaorðum
mín bøn fram veri borin:
gev, gott barn títt eg verði
og góðan ávøkst beri.

Sálmur nr. 81 úr Sálmabók Føroya kirkju

Orð og lag: Páll Jónsson.

Týtt: Símun av Skarði 1907.

Sálmasangur. Kringvarp Føroya hevur staðið fyri upptøkuni.

20. Þætur út á vatnið gekk - 33. tími

1. Þætur út á vatnið gekk,
tá hann sá á Jesus.
Paulus altíð sigur fekk,
við trúgv á Harran Jesus.
Og ein lítil maður var,
upp í træið fór hann sær,
í hjartanum hann ynski bar:
Eg vil síggja Jesus!

Lag: Traditionelt fólkalag

Orð: Mai Breckmann

Av fløguni: Eg eri ein K.

21. Gud mín hann er stórus - 34. tími

1. Gud mín hann er stórus, sterkur, sterkari enn tú.
Gud mín hann er góður, mildur, mildari enn tú.
Tú kanst einki skapa, so sum Gud hann hevur gjørt,
ikki skapa smátt ei nakað stórt.
2. Jesus hann er stórus, sterkur, sterkari enn tú.
Jesus hann er góður, mildur, mildari enn tú.
Tú kanst onga frelsa ella geva lívið títt.
Halgi andi stórus, mildur, mildari enn tú.
Halgi andi góður, mildur, mildari enn tú.
Tú kanst ikki gleða hjartað, vita hvat er rætt,
hann vil læra teg alt rætt og satt.

Orð og lag: Jón Magnus Joensen

Eyð Abrahamsen syngur

22. Eg veit ein góðan seyðamann - 35., 36., 61. og 62. tími

1. Eg veit ein góðan seyðamann,
og fylgi síni elskar hann;
tey teljast í mong túsundtal,
tó røktar hann øll líka væl.
2. Hans hond er sterk og eym hans sál,
hans seyðir kenna væl hans mál,
til skaða hann teir beitir ei,
tí elta tryggir teir hans leið.
3. Tey lomb, ið skjótast burtur frá,
at beina aftur er hans trá,
og finnast tey, við miklum gleim'
á herðunum hann ber tey heim
4. Um ørn og ravnur koma nær,
hann verjir tey so væl hjá sær;
í neyð hann aldri svíkja vil,
men fegin leggur lívið til.
5. Um oyðimørk sum albeitt lond
tey fáa føði úr hans hond,
tey veiku vermast við hans favn,
og Jesus er hans dýra navn.
6. Tú hirði góði, røkta meg,
og leið meg á tí bratta veg,
sum gongur til ta góðu jørð,
har iglagasið ikki grør.
7. Av leysum upsum manga stund
tú hjálpti mær á tryggja grund,
eg títt í fjøru fastur stóð,
tín hond meg hevjaði frá flóð.
8. Tí prísar tær mín sál so fró
og eltir fegin tína slóð,
á fagurt land tú vísir mær,
har altíð summarsólin sær.

Sl. 154 úr Sálmasbók Føroya kirkju

Mikkjal á Ryggi.

Lag: sum Sl. 202.

Sálmasangur. Kringvarp Føroya hevur staðið fyri upptøkuni.

23. Ein vísur maður - 37. og 38. tími

1. *:/: Ein vísur maður bygdi hús sítt á klett, *:/:*
ein vísur maður bygdi hús sítt á klett,
og ódnirnar brustu á.*
2. *:/: Og regnið kom niður, og áirnar vuku, *:/:*
Og regnið kom niður, og áirnar vuku,
men húsið á grund stóð fast.*
3. *:/: Ein dári var, sum bygdi hús sítt á sand, *:/:*
ein dári var, sum bygdi hús sítt á sand,
og ódnirnar brustu á.*
4. *:/: Og regnið kom niður, og áirnar vuku, *:/:*
og regnið kom niður, og áirnar vuku,
og húsið á sandi fall.*
5. *:/:So bygg títt hús nú á Harran Jesus Krist, *:/:*
so bygg títt hús nú á Harran Jesus Krist,
og signingin koma skal.*
6. *:/: Tá bønin fer upp, kemur signingin niður, *:/:*
Tá bønin fer upp, kemur signingin niður,
so bygg nú títt hús á Hann!*

Lag: Traditionelt fólkalag

Orð: Zakaris Zachariassen

24. Eg eri víntræið - 39. tími

1. Eg eri víntræið, tit eru greinarnar.
Eg eri víntræið, tit eru greinarnar.
Verður tú í mær, so verði eg í tær,
verður tú í mær, eg so í tær.
Eg eri víntræið, tit eru greinarnar.
Eg eri víntræið, tit eru greinarnar.

Orð og lag: Jón Magnus Joensen

Av fløguni: Jesus elskar meg

25. Vegin út til krossin - 40. tími

1. Vegin út til krossin gekk hann fyri meg
:/: Ja, fyri meg :/:
Vegin út til krossin gekk hann fyri meg,
og doyði fyri meg.

Orð og lag: Ókendumur

Av fløguni: Eg eri ein K

26. Eg eri vegurin, sannleikin og lívið - 41. tími

1. Eg eri vegurin, sannleikin og lívið.
Eingin kemur til faðirin uttan við mær.

:/: Eg eri vegurin. :/:
Sannleikin og lívið.

Jóhannes 14,6

Barnakórið á Glyvrum syngur

27. Krist reis upp frá deyða - 42. og 43. tími

1. Krist reis upp frá deyða
á páskamorgni reyða.
Tí syngið hátt og hjartaglað
hans kirkjulið um allan stað:
„Heiður veri Guði á himni!“
2. Krist reis upp við veldi,
hann synd og deyða feldi.
Tí syngið hátt og hjartaglað
hans kirkjulið um allan stað:
„Heiður veri Guði á himni!“
3. Krist reis upp við heiður,
til himna hann oss leiðir.
Tí syngið hátt og hjartaglað
hans kirkjulið um allan stað:
„Heiður veri Guði á himni!“
4. Halleluja! Halleluja! Halleluja!
Tí syngið hátt og hjartaglað
hans kirkjulið um allan stað:
„Heiður veri Guði á himni!“

*Sl. 193 úr Sálmaabók Føroya kirkju
Týskur sálmur úr 12. Øld.
Grundtvig. G. Bruun*

28. Hoyrispæl: At avnokta - 43. tími

Tveir vinmenn mótast.
Óli: Hey, hvar fert tú?
Per: Oman á keiina at fiska.
Óli: Kann eg sleppa við?
Per: Nei, Pól kemur við mær. Og eg tími ikki at fylgjast við skótum.
Óli: Eg eri ikki skóti longur. Eg eri givin. Eg tímdi tað ikki, tí har var so keðiligt.
Per: Tað trúgvi eg ikki. Eg sá, at tú vart á veg til skótafund í gjár.
Óli: Eg fór ikki. Eg skuldi okkurt annað. EG ERI GIVIN!
Per: Eg havi ikki tíð at tosa við teg meir. Eg skal oman til Pól.
Óli (einsamallur): Hatta passar ikki, at eg eri givin í skótunum. Eg tími væl at vera skóti. Hví leyg eg?

*Røddir: Liggjas av Vollarum og Pól Ási Hovgaard
Ljóð og tøkni: Finnur Hansen*

29. Eg eygu míni hevji - 44. tími

1. Eg eygu míni hevji upp til fjallanna,
hvaðani kemur mín hjálp?
Hjálp mín kemur frá Harranum,
skapara himins og jarðar.
2. Hann vil ikki lata fót tín snáva,
vaktari tín vil ikki sova,
nei, ikki blundar og ikki svevur
varðmaður Ísraels.
3. Harrin er vaktari tín,
Harrin tín verndarskuggi
við tína høggu hond.
Um dagin skal sólin ei stinga teg
ella um náttina mánin.
4. Frá øllum illum skal Harrin teg varða,
hann tína sál skal varða.
Tín útgang og inngang skal Harrin varða
nú og um allar ævir amen.
5. Nú og um allar ævir.
Halleluja, halleluja, halleluja takk og lov.
Halleluja, halleluja, halleluja, amen.

*Sl. 121 úr Sálmaþók Føroya kirkju
Sálmasangur. Kringvarp Føroya hevur staðið fyri upptøkuni.*

30. Aria (Air) - 44. tími

Instrumentalt lag av fløguni: Making Melody

*Jógvan Zachariassen
J. S. Bach*

31. Himnafaðir vár, vit biðja - 45., 46., 49., 50., 51., 52. og 53. tími

1. Himnafaðir vár, vit biðja:
Heilagt verði navnið títt,
til oss komi, verði friðað
ríkið títt so stórt og frítt.
2. Verði vilji tín, Guð faðir,
sum í himli so á jørð,
gev oss dagligt breyð hvønn dagin,
metta øll, sum sita sær.
3. Fyrigev tú skuldir várar,
góði Faðir, gev tín frið,
tá ið granni okkum sárar,
glað vit fyrigeva við.
4. Lat ei freisting okkum villa
– syndaløtt vit eru øll –
halt tú okkum frá tí illa,
lat oss standa stinn sum fjøll.
5. Sterki Guð, tú okkum leiðir,
ríki tínum valdar tú,
heiðurin tú ævigt eigur,
amen, prís tær veri nú!

Sl. 390 úr Sálmabók Føroya kirkju

Gunnar Dahl–Olsen

Sálmasangur. Kringvarp Føroya hevur staðið fyri upptøkuni.

32. Tað lítla ljós eg fekk - 47. og 48. tími

1. :/: Tað lítla ljós eg fekk,
nú skal tað lýsa bjart. :/:

*Lýsa bjart, bjart, bjart.
Lýsa bjart!*
2. :/: Eg goymi tað ei undir skeppu, nei!
Nú skal tað lýsa bjart. :/:
3. :/: Sátan slökkja vil,
ei hann sleppur til. :/:

Orð og lag: Ókendur

Vanja syngur

33. Minst til at biðja faðirvár - 56., 57. og 58 tími

1. Minst til at biðja Faðirvár,
minst til at signa teg;
tá sendir Harrin eingil sín
at hjálpa tær á veg.
2. Og Harrans góðska fylgir tær,
ið hvar tín fótur fer,
og eingilin við tína lið
tær altíð góður er.
3. Á songarstokki situr hann
og signar svøvnin tín;
hann gevur tær ein ljósan dreym
og leiku fríð og fín.
4. Og grætur tú, hann kínir tær
og turkar tíni tár –
tí skalt tú altíð signa teg
og biðja Faðirvár.

Sl. 391 úr Sálmasbók Føroya kirkju

H. A. Djurhuus.

Sálmasangur. Kringvarp Føroya hevur staðið fyri upptøkuni.

34. Signing Árons - 57. tími

1. Harrin vælsigni teg og varðveiti teg.
Harrin lati andlit sítt lýsa yvir teg, og veri tær náðigur.
Harrin lyfti upp ásjón sína yvir teg, og gevi tær frið.

Rødd: Regin Ellingsgaard

Ljóð og tøkni: Finnur Hansen

35. Gakk tú tryggur - 59. tími

1. Gakk tú tryggur fram við góðum treysti,
allir ljósir einglar fylgja tær.
Harrin, hann er vinur tín hin besti,
hansar eyga allar vandar sær.
2. Hýs í hjarta tínum bert tí góða,
gloym tað ónda, ið vil sára teg,
tá so fagrir sangir skulu ljóða
fyri tær á øllum tínum veg.
3. Mangt í heiminum er vánt at kenna,
alt tað besta heldist fyri spott;
minst tó til, at tá tey óndu flenna,
skalt tú halda hjarta reint og gott.
4. Teim, ið treingja, skalt tú vera góður,
troysta tey, ið eru veik og arm.
Harrin gevur hvíld, tá tú ert móður,
tekur tær úr hjarta sorg og harm.
5. Kemur tú framvið, har klokkur ringja,
steðga tá og bið títt faðirvár,
tað er bøn, ið styrkir og kann yngja,
slökkja sorg og grøða tyngstu sár.
6. Um tú snávar, miss ei fótafestið,
minst bert til, at Guð er altíð nær.
Gakk tú tryggur fram við góðum treysti,
allir ljósir einglar fylgja tær.

Sl. 370 úr Sálmabók Føroya kirkju

H. A. Djurhuus 1915.

Lag: Jógvan á Lakjuni

Bólkurin Bros syngur

36. Sjá tú blánar - 60. tími

1. Sjá, tú blánar sum loftið og tú rodnar sum blóð,
men hitt hvíta er fossur, brot og vetrarins ljóð.
Har tú veittrar á báru, fjalli, bergi og ong,
syngur tjóðin tær glaðasta song.
Um enn nær ella fjart
ert tú sál míni kært,
sum tú fedrunum vart;
tí tú glógvar so bjart
sum tú sóleyga bart
gjøgnum náttmyrkrið svart,
blátt sum loftið, sum brimbrotið skært.
2. Har ið merkini veittra, veittri eisini mítt,
tað ber kvøðu frá landi mínum fagurt og frítt;
og eg kenni meg orna gjøgnum mønu og merg,
síggi brim randa strendur og berg,
hoyri vetrarins brot
boða summarsins lot,
hoyri heystmyrka lag,
boða várljósan dag.
Fylkjast rað vit í rað,
kenna hjørtuni tað:
vit við tær stevna stinnir avstað.

Orð: Hans Andrias Djurhuus

Lag: Gunnar Mikkelsen

37. Far tær ein túr - 63. og 64. tími

1. Far tær ein túr, skoða Hans verk,
– gyltur himin yvir grønu fjallalíð.
Blóma og urt, sólin so sterk
fyll eyga títt, alt skapti Hann til tín.
2. Tess meira eg síggi, meir eg undrist yvir verkið ríkt,
hav og himin akta minsta boðið Títt.
Jú meira eg hoyri, meir eg takki fyri lívið mítt,
– fyri fuglasang og áartutlið blítt.
3. Hann er jú við, hvar ið tú fer,
trúfastur Hann fylgir tær á tíni leið.
Hann lættir jú um ta byrði, tú ber,
– Hann skapti jú teg, tú veitst Hann svíkur ei.
4. Tess meira eg síggi, meir eg undrist yvir verkið ríkt,
hav og himin akta minsta boðið Títt.
Jú meira eg hoyri, meir eg takki fyri lívið mítt,
– fyri fuglasang og áartutl blítt.

Orð: Martin Joensen

Lag: Jákup Zachariassen

Magni Christiansen syngur

38. Morgun - 65. tími

1. Morgun og nýfóddur grátur.
„Vælkomin lítli, stíg inn
í henda heimin sum gestur,
kanska tú dvøgur eitt bil.
2. Um tú vilt korini vita ?
– Best at eg sigi sum minst.
Tó eingin veit, um júst títt lív
skapt er til eydnu og ljós.
3. Ábyrgdini á tínum herðum,
gáva frá okkum til tín.
Byrða, ið tung er at bera,
ber hana betur enn vit.
4. Heimurin fyri tær opin
kannar teg gjølla og væl.
Merktur av ringastu royndum.
Býður tær kortini sess.
5. Men tú eigur dagin og ljósið,
tú eigur náttina við,
tú eigur stjørnurnar allar,
tú eigur rættin til frið.
6. Viljin er sterkasta svørðið,
bítur á harðasta stál.
Vónin er bjartasti brandur,
lýsir tær veg fram á mál.
7. Ábyrgdini á tínum herðum,
gáva frá okkum til tín.
Byrða, ið tung er at bera,
ber hana betur enn vit.“

*Orð og lag: Martin Joensen
Martin Joensen syngur*

Vinir mínir og eg - kristni 2 er bókaheild til kristnikunnleika í 2. flokki.
Heildin fevnir um næmingabók, tvær flögur, lærarabók, loggbók og uppgávur á Snar.

- ✿ Í næmingabókini eru myndir, orð og skriftstøð, sum lýsa viðkomandi evni.
- ✿ Á fløgunum eru sangir og sálmar, sum hóska til tey ymisku evnini.
- ✿ Í lærarabókini verður greitt frá hvørjari síðu í næmingabókini.
- ✿ Loggbókin er til næmingarnar at tekna, skriva ella líma í.
- ✿ Á undirvísingarportalinum snar.fo eru uppgávur og spøl.